

**№ 1 (726)
Січень 2013 р.**

**Щомісячник Вінницького національного
технічного університету**

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vntu.edu.ua/>

АБІТУРІЄНТ ІЗ ЗОЛОТОГО ФОНДУ

(стор. 15)

ВІЗИТ КЕРІВНИЦТВА КОМПАНІЇ IGE + XAO GROUP POLSKA ДО ВНТУ

Вінницький національний технічний університет розширює зв'язки із зарубіжжям, зокрема із сусідньою Польщею. Тож, цьогорічний День енергетика тут був особливим – приймали польську делегацію представників компанії **IGE+XAO Group Polska** в особі генерального директора компанії IGE+XAO Group в регіоні СНД Яцека Тарковського та його заступника Максима Кополовця.

Сучасний європейський світ, як відомо, визначає не тільки бурхливий розвиток виробничих технологій, пов'язаних з належним рівнем науково-дослідного пошуку в різних галузях знань, а й інтегрованість технічної царини в кожній країні, взаємозв'язки, що постають підтримкою новітніх досягнень технічного прогресу.

Протягом 26 років компанія IGE+XAO розробляє програмне забезпечення для систем автоматизованого проектування (CAD). Компанія налічує 26 офісів у 17 країнах світу. Генеральне представництво компанії знаходиться у Франції. Компанія IGE+XAO Group реалізувала вже понад 68 тисяч ліцензій на розроблене програмне забезпечення по всьому світу, яке відповідає міжнародній сертифікації ISO 9001 та має рекомендації міжнародної спільноти SEP.

Компанія здійснює розробку і впровадження програмного забезпечення, орієнтованого на автоматизацію створення електричної частини проектів у таких стратегічно важливих галузях як аерокосмічній, автомобільній, суднобудівельній, енергетичній та будівельній. IGE+XAO має у своєму портфоліо програмне забезпечення для розробки всіх етапів проектування систем електропостачання для будь-якого сектору промисловості.

20 грудня виповнилося 45 років з дня заснування Інституту електроенергетики та електромеханіки. Цього дня вінницький осередок науково-технічної спільноти та наш університет гостинно відчинили двері перед численними гостями свята.

Польських гостей зустрічали перший проректор з науково-педагогічної роботи по організації навчального процесу та його науково-методичного забезпечення професор Олександр Романюк, проректор з НІПР по

Яцек Тарковський: «Ми багато схвального, навіть захоплого чули про Вінницький національний технічний університет, але те, що ми побачили, перевершило наші сподівання! Університет живе активною працею та навчанням.

Думаю, наша співпраця буде плідною!»

інтеграції навчання з виробництвом та міжнародної інтеграції професор Віктор Мізерний, завідувач кафедри електричних станцій та систем професор Петро Лежнюк, завідувач кафедри програмного забезпечення професор Анатолій Петух, заступник директора Інституту МАД, доцент кафедри ЕСС Світлана Бевз та асистент кафедри ПЗ Наталя Кузьміна.

Відбулася зустріч польської делегації з ректором нашого університету професором Володимиром Граб-

Генеральний директор компанії IGE+XAO Group в регіоні СНД Яцек Тарковський і ректор ВНТУ Володимир Грабко. Останні штрихи до майбутньої наукової співдії

Договір про співпрацю між нашим ВНТУ та компанією IGE+XAO Group укладено!

У музеї історії університету. Вразила гостей книга почесних магістрів, де наведено перелік наукових здобутків кращих випускників магістратури ІнМАД

На урочистостях з нагоди 45-річчя Інституту електроенергетики та електромеханіки зарубіжні партнери подарували кафедрі ЕСС (завідувач — професор Петро Лежнюк) та кафедрі ПЗ (завідувач — професор Анатолій Петух) 50 примірників власного ліцензійного програмного забезпечення, орієнтованого на розробку автоматизованих систем проектування електроенергетичних комплексів і систем

ком, де було укладено договір про співпрацю між університетом та компанією IGE+XAO Group, в рамках якого планується проведення спільних наукових досліджень. Програма зустрічі була насиченою та пізнавальною для обох сторін.

Об 11 годині в лекційній залі енергетичного корпусу відбулася відкрита лекція генерального директора компанії IGE+XAO Group Polska в регіоні СНД Яцека Тарковського на тему «Shaping the future of electrical CAD and PLM by IGE+XAO Group», яка була прочитана англійською мовою для широкої аудиторії студентів, магістрантів та аспірантів, що налічувала близько двохсот осіб. Доповідь лектора викликала жваве обговорення, яке продовжується на форумі сайту ІнМАД.

На запрошення директора ІнЕЕЕМ Василя Леонтєва Яцек Тарковський та Максим Кополовець ознайомилися з навчально-лабораторною базою енергетичного інституту. Зарубіжні гості відвідали музей історії університету. Чимало фактів з історії ВНЗ викликали зацікавленість у присутніх, зокрема вразила гостей книга почесних магістрів, в якій наведено перелік наукових здобутків кращих випускників магістратури ІнМАД. Особливо велике враження справила експози-

ція музею у центрі культурології. Експонати-мініатюри, вочевидь, найдовше затримали увагу присутніх.

«Ми багато схвального, навіть захопливого чули про Вінницький національний технічний університет, але те, що ми побачили, перевершило наші сподівання! — Сказав Яцек Тарковський. — Університет живе активною працею та навчанням. Думаю, наша співпраця буде плідною!»

Зарубіжні партнери стали почесними гостями урочистого вечора, присвяченого Дню Інституту електроенергетики та електромеханіки. Там представники фірми IGE+XAO подарували Інституту ЕЕЕМ, зокрема кафедрі ЕСС та кафедрі ПЗ, 50 примірників власного ліцензійного програмного забезпечення, орієнтованого на розробку автоматизованих систем проектування електроенергетичних комплексів і систем.

Сподіваємось, взаєморозуміння та взаємоповага на рівні міжнародних зв'язків університету і компанії IGE+XAO Group Polska будуть добрим підґрунтям співпраці, досягнення визначених рубежів науково-технічного поступу та підвищення якості підготовки фахівців.

Лекцію «Shaping the future of electrical CAD and PLM by IGE+XAO Group» Яцек Тарковський читав англійською для кількох сот студентів, магістрантів та аспірантів. Доповідь викликала жваве обговорення, яке продовжується і нині на форумі сайту ІнМАД

Зустріч з владою

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ ВИШІВ — ПІДГОТОВКА ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ

Голова облдержадміністрації Іван Мовчан зустрівся з ректорами провідних вищих навчальних закладів області з метою обговорення ключових питань розвитку вищої освіти і науки в регіоні. Іван Мовчан обговорив з ректорами провідних вишів області питання, що стосуються вдосконалення системи якісної освіти, кадрового потенціалу навчальних закладів, шляхів вирішення проблем, що існують в освітній галузі Вінниччини.

Під час спілкування із керівником області ректори обговорювали питання державного замовлення на різноманітні спеціальності, загальної роботи навчальних закладів, а також методів співпраці з обласною державною адміністрацією. Учасники зустрічі обговорили практичні питання якості освіти. Найактуальнішим під час обговорення стало питання забезпечення області висококваліфікованими кадрами реально потрібними для розвитку господарства Вінниччини у майбутньому.

Голова облдержадміністрації запропонував керівникам вищих навчальних закладів об'єднати зусилля наукового та кадрового потенціалу, щоб спрямувати їх на вирішення ключових питань соціально-економічного розвитку області.

«Головним завданням вищих навчальних закладів є

підготовка досвідчених трудових та наукових кадрів відповідно до потреб сьогодення. Це завдання неможливо виконати без спільної роботи з обласною державною адміністрацією, яка є головним розробником програми соціально-економічного розвитку області і визначає пріоритети її розвитку у майбутньому. Для цього необхідна скоординована робота представників влади, науковців, фахівців всіх сфер господарства, зокрема, виробництва та сільського господарства, які повинні бути забезпечені сьогоденні кваліфікованими кадрами», — підкреслив Іван Мовчан.

Керівник області уважно вислухав проблемні питання, з якими навчальні заклади стикаються під час своєї роботи. Це, зокрема, проблема відтоку кадрів та забезпечення висококваліфікованими фахівцями на селі, питання одержання випускниками робочих місць, серйозна невідповідність ринку праці та тих закладів, які готують спеціалістів, велика кількість навчальних закладів, які не надають якісних освітніх послуг тощо.

Наприкінці зустрічі голова облдержадміністрації подякував присутнім за принципову, професійну і високоінтелектуальну розмову та висловив переконання, що дана зустріч стане гарним стартом для нових напрацювань.

ПРИ ВІННИЦЬКІЙ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ БУДЕ СТВОРЕНО ДОРАДЧИЙ ОРГАН ІЗ ПИТАНЬ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ

Про це під час наради з ректорами та директорами провідних вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації Вінниччини повідомив голова облдержадміністрації Іван Мовчан. Він підкреслив, що назріла суспільна необхідність якісних змін в освітній галузі області.

Іван Мовчан відзначив, що бачить роботу консультативно-дорадчого органу при голові облдержадміністрації як центру, який міг би проводити координацію діяльності у сфері освіти і науки в регіоні з метою напрацювання концепції якісних позитивних змін у цих галузях. Він підкреслив, що основна мета створення такого центру — транслювати певну позицію і напрацювання освітньої галузі Вінниччини в центральні органи влади. Модернізація освітньої галузі потребує узгоджених дій ректорського корпусу Вінниччини та обласної влади, — резюмував голова облдержадміністрації.

Громада

Вінницького національного технічного університету вітає

Бориса Івановича МОКІНА

з ювілейним днем народження!

**А також із отриманням найвищої академічної нагороди —
медалі «Григорій Сковорода»!**

Корифей української освітянської думки, доктор технічних наук, професор, в минулому ректор Вінницького національного технічного університету — очолював наш виш 21 рік, народний депутат України першого скликання.

Наукові та освітні досягнення професора Мокіна визнані в Україні та поза її межами, про що свідчать відзнаки — звання академіка Національної академії педагогічних наук України, Заслуженого діяча науки і техніки України, орден «За заслуги» III ступеня, медаль К. Ушинського.

Борис Іванович є єдиним у Вінниці і одним з небагатьох в Україні, хто відзначений обома найвагомішими академічними нагородами — медаллю Костянтина Ушинського і медаллю Григорія Сковороди.

Створивши еталонну структуру університету, Борис Мокін перетворив Вінницький політехнічний інститут на технічний університет, домігся статусу національного, інтегрував виш у систему європейської і світової вищої освіти.

Унікальність наукової та управлінської творчості професора Мокіна у тому, що він робить новаторство традиційним.

Знаний учений у галузі моделювання складних систем, автор понад 60 винаходів і більше 350 наукових праць, опублікованих в наукових виданнях України, Росії, Литви, Естонії, Білорусі, Польщі, Бельгії, Італії, Австрії, Хорватії, Фінляндії.

Як науковий керівник підготував 4-х докторів та 17 кандидатів наук. Головний редактор наукових періодичних видань «Вісник Вінницького політехнічного інституту» та «Наукові праці Вінницького національного технічного університету». Входить до складу редколегії часопису «Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології».

Автор 12 публіцистичних книг, член Національної спілки журналістів України.

Сьогодні наукові інтереси Бориса Мокіна зосереджені переважно на оптимізації систем управління електроприводами транспортних засобів, що рухаються по маршрутах зі складним рельєфом, і на розробці теорії побудови повітряних акумулюючих електростанцій та аналізу і управління процесами в них.

Борис Мокін керує дослідженнями в галузі педагогіки вищої школи та інформаційних технологій дистанційного викладання інженерних дисциплін у вищих технічних навчальних закладах.

Під його науковим керівництвом щороку проводять наукові дослідження і працюють над кандидатськими дисертаціями 4-5 аспірантів та 1-2 пошукачі докторських ступенів.

Зичимо і надалі втілювати наукові та управлінські задуми задля Університету, української освіти й науки!

Многая Вам літа!

«ПОДВІЙНИЙ ДИПЛОМ» — ПРОГРАМА СТУДЕНТСЬКОГО МАЙБУТНЬОГО

Делегація нашого вишу відвідала Люблінську політехніку (Польща).

Politechnika Lubelska зустрічала першого проректора Олександра Романюка, проректора з наукової роботи Сергія Павлова і директора Інституту менеджменту Миколу Небаву

Графік роботи був дуже щільним. У перший день наша делегація мала зустріч з ректором університету, професором Піотром Кацекою, директором інституту електроніки і інформаційних технологій професором Вальдемаром Войцеком, керівником відділу з питань Східного партнерства Вацлавом Сікорою.

На зустрічі йшлося про наукову співпрацю та форми спільної навчально-методичної роботи, узгоджені окремі загальні пункти договору щодо отримання магістрами подвійних дипломів.

Започаткована нова сторінка у науково-освітній співпраці між нашими університетами та, зокрема, між Інститутом менеджменту Вінницького національного технічного університету і факультетом менеджменту Політехніки Люблінської.

Доктор технічних наук, професор Олександр Романюк прочитав лекцію перед студентами інформаційних спеціальностей Politechnika Lubelska на тему «Інформаційні технології у комп'ютерній графіці».

Доктор технічних наук, професор Сергій Павлов зустрівся зі студентами приладобудівного напрямку і теж прочитав їм лекцію — «Біомедичні лазерні технології».

Для адмінперсоналу факультету менеджменту кандидат економічних наук, доцент Микола Небава виголосив лекцію «Європейські аспекти підготовки

Професори Сергій Павлов і Олександр Романюк та доцент Микола Небава в старому місті Любліна

фахівців за спеціальністю «Менеджмент організацій і адміністрування».

Потому відбулась розширена робоча нарада з керівником відділу з питань Східного партнерства Вацлавом Сікорою і деканом факультету менеджменту професором Євою Бояр. Ґрунтовно обговорювалась співпраця щодо магістерської підготовки та отримання подвійних дипломів, навчальний план підготовки магістрів, програми дисциплін, терміни навчання, умови оплати за навчання, умови проживання і харчування, мовні аспекти, перспективи працевлаштування тощо.

Слід відзначити, що у МОНмолодьспорту України створена спеціальна комісія, яка підтримуватиме програму подвійних дипломів. Адже молоді люди, які отримають одразу два дипломи, стануть більш конкурентоздатними на ринку праці. Це буде нашим, можливо, невеликим, але вагомим внеском на шляху до євроінтеграції України, практичним внеском у реалізацію положень Болонського процесу. І очевидно, що співпрацю з Польщею починати варто саме з Інституту менеджменту, з виборного блоку «менеджмент організацій у зовнішньоекономічних відносинах», студенти якого поглиблено вивчають англійську мову за професійним спрямуванням і здатні опанувати магістерську програму. Сподіваємось, що крім навчально-наукової співпраці налагодимо гарні стосунки між викладачами та студентами університету Політехніки Люблінської і нашого ВНТУ.

Своїм основним завданням вважаємо, щоб попри кордони вільно співпрацювала наука і культура, які поєднують наші народи. Незважаючи на історичні перипетії, сьогодні

Проректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов і ректор Politechnika Lubelska, професор Піотр Кацека обговорюють аспекти наукової співпраці своїх вишів

Ректор Люблінської політехніки, професор Піотр Кацєка, директор інституту електроніки і інформаційних технологій Вальдемар Войцек — почесний професор ВНТУ, і перший проректор нашого вишу, професор Олександр Романюк під час перемовин

українці та поляки мають чудове взаєморозуміння. Вважаємо, що ми і надалі будемо рухатися у цьому напрямку і спільно використовуватимемо європейські можливості для розвитку освіти і науки.

Вирішення питань організації співпраці наших вишів із закордонними університетами стало можливим завдяки активній участі керівництва департаменту вищої освіти і особисто першого заступника міністра освіти Євгена Суліми. МОН-молодосьпорту України нині активно стимулює академічну мобільність студентів.

Микола НЕБАВА,
кандидат економічних наук, доцент,
директор Інституту менеджменту ВНТУ

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ — СТУДЕНТКА ВНТУ

У Києві відбувся II навчальний модуль «Факультет міжнародного співробітництва та молодіжної громадської дипломатії» у рамках реалізації проекту «Молодіжний дипломатичний корпус».

На ньому побували голова студентської ради Інституту менеджменту ВНТУ Тетяна Калугаряну та заступник голови Студентського Парламенту Ві-нниччини, студентка нашого Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування Дар'я Тихонова.

Ідея реалізації цього проекту виникла саме у Дар'ї під час з'їзду молодіжних парламентаріїв СНД у місті Страсбург, у якому дівчина брала участь на початку цього року.

— Я уже працювала у подібному проєкті, що проходив у Російській Федерації. Звичайно ж, вражав сам рівень

теоретичної підготовки молодих дипломатів та унікальна можливість спілкування із поважними представниками органів виконавчої влади. Тому, звичайно ж, ми і активно взялися за реалізацію такої ідеї на теренах України, адже і в нас є багато активних молодих людей. — Розповідає Дар'я. — Значним ресурсом громадської дипломатії є міжнародне молодіжне співробітництво неурядових громадських організацій — НГО. Тому слід надати особливого уваги підготовці молодих кадрів.

Підтримує подругу Тетяна Калугаряну:

— Міжнародне співробітництво — один із кроків євроінтеграції України. Ми побували на лекції у доктора історичних наук, професора КНУ ім. Т. Шевченка, присвяченій аспектам євроінтеграції нашої держави. А також провели цікаву дискусію із заступником голови Державної служби молоді та спорту України Сергієм Глущенком

У Кабінеті міністрів України

та керівником Департаменту молоді та комунікації Ігорем Хохичем. Вразило, що такі поважні офіційні особи дали можливість провести настільки відверту дискусію на усі наболілі теми, що це ще більше мотивувало до дії!

Основна мета програми: ширше залучення соціально-орієнтованих українських НГО в міжнародну діяльність шляхом створення команди представників НГО, які професійно беруть участь в програмах української громадської дипломатії.

Учасники програми були відібрані з числа керівників та лідерів молодіжних організацій та студентських парламентів за результатами тренінгів, які проводилися у всіх регіонах України.

Члени новообраної Молодіжної міжпарламентської асамблеї також побували у Кабінеті Міністрів України.

На завершальному засіданні Молодіжної міжпарламентської асамблеї України було обрано президента Асамблеї та його заступників за напрямами. Віце-президентом з міжнародних відносин стала Дар'я Тихонова.

Студентки нашого вишу Тетяна Калугаряну (в центрі) та Дар'я Тихонова (праворуч) і вільне крісло прем'єр-міністра України

ПРОПОНУЮТЬ США ЧИ ЗАХІДНУ ЄВРОПУ. ПРОФЕСОР РАЙМІ ОБИРАЄ ВІННИЦЮ

Доктор PhD знаменитого Дакарського університету Абдурахман Раймі ось уже 13 років поспіль щоосені приїздить до Вінниці — у наш виш.

— Вінницький технічний університет дуже успішно розвивається науково. Про інше не можу сказати, мені найбільше цікаво саме наука. Багато організовує престижних конференцій. — Професор Раймі і нині приїхав, аби взяти участь у XI міжнародній конференції «Контроль і управління в складних системах». Сенегальський вчений входив до міжнародного наукового комітету КУСС-2012. — Це дуже важливі конференції, Сенегал фінансує ці мої поїздки. Дакарський університет вважає дуже потрібною мою участь у таких конференціях.

Коли в Дакарському університеті пропонують викладачам поїздки за кордон, а це може бути будь-яка країна: США, Франція, Велика Британія, пан Раймі завжди обирає Вінницю.

— Мені тут найцікавіше. Вінницю вважаю своїм рідним містом. Я тут жив 10 років. Закінчив Вінницький політех, факультет радіотехніки в 1987 році й одразу поступив в аспірантуру. Через три роки захистив дисертацію. Дуже приємно зустрічатись зі своїми викладачами. Вони такі чудові! Я їм так вдячний! Докторам технічних наук, професорам Володимиру Кожем'яці (він читав нам оптоелектроніку), Миколі Філіноку. Доценту Вадиму Рудику. Вони навчають і нинішніх студентів. Моя група була РТ-82. Вчитись було дуже цікаво і весело. Мої однокурсники тепер працюють в університеті — Сергій Марков, Юрій Ведміцький, Олександр Пастушенко. Ми була зустрічаємось, згадуємо своє студентство. Це найкраща пора у житті!

Зараз професор Абдурахман Раймі викладає дисципліни з радіотехніки і телекомунікацій в Дакарському університеті. У його білосніжних корпусах, які височіють на березі Атлантичного океану, навчаються 75 тисяч студентів. У складі величезного сенегальського вишу факультети права, літератури, ісламу, економіки, тропічної медицини.

У час колонізації Дакар був столицею Західної Африки. Нині його університет є найпотужнішим у цій частині континенту. Багато президентів африканських країн навчались саме в Дакарі.

ВНТУ і Дакарський університет уже п'ять років мають договір про наукове співробітництво.

— Дуже цікава конференція відбувається у вас у травні, проводить професор Володимир Лужецький, він фахівець у сфері кодування інформації. Дуже хотілося б теж брати участь, але в той час в нашому Дакарському університеті дуже багато роботи — захисти, не можна залишити студентів і приїздити у Вінницю. Цього разу зі мною до Вінниці приїхав мій земляк Карім Конате, він теж PhD, теж навчався у політесі, він закінчив факультет

Доктор PhD, професор Абдурахман Раймі і кандидат технічних наук, доцент Микола Биков у нашому виші на конференції «КУСС»

обчислювальної техніки на рік пізніше за мене. Зараз ми працюємо з ним разом в одній лабораторії Дакарського університету.

Окрім французької, пан Раймі вільно володіє російською і англійською. Зараз вивчає іспанську.

— У нас така вимога щоб викладач університету обов'язково знав англійську, адже тоді його наукові праці цінитимуться. Статті в міжнародних журналах друкуватимуть. Викладачі нашого університету часто їздять у відрядження за кордон, адже працюють із багатьма науковими лабораторіями. Викладач повинен знати, що відбувається нового в науці. Викладач в Сенегалі має досить високу зарплату. Мало хто в нашій країні отримує більше, ніж викладач. Це зроблено для того, щоб науковці не покидали свою країну. Моя дружина теж викладач. Вона закінчила університет Дакара. А тепер викладає в коледжі англійську й іспанську мови.

Часто маючи відрядження в закордонні виші, сенегальський професор дійшов скептичного висновку:

— Студенти різних країн зовсім не відрізняються. Нині скрізь студенти не хочуть вчитися. Хоча мають усі можливості для навчання, значно більші, аніж наше покоління мало. Чому так — не знаю, не можу зрозуміти. У Франції теж так, я у Франції щороку буваю і добре знаю їхніх студентів. Але студенти нинішні водночас і дуже розумні. Насамперед там, де стосується грошей, — посміхається професор Раймі.

Але все ж розмову закінчуємо мажорно:

— Викладачі Вінницького політеху просто чудові! Приємно, що майже усі мої викладачі досі працюють, вчать студентів. Дуже добре знають свій предмет. Я переконаний, що наука в Україні на високому рівні. Я багато їзджу по світу, тому кажу це з досвіду, знаючи.

Перспективи

ОСББ ЗАМІСТЬ ЖЕКІВ

Навчальний курс, який розробили фахівці нашого Вінницького національного технічного університету для навчання голів ОСББ, Вінницька міська рада пропонує запровадити на загальнодержавному рівні.

Вперше саме у нашому університеті почали навчатись керівники ОСББ — об'єднань співвласників багатоквартирних будинків. Зваживши на потреби, торік виконавчий комітет Вінницької міської ради і ВНТУ, уже маючи активну співпрацю в багатьох сферах життєдіяльності міста, домовилися про створення спеціального навчального курсу для голів ОСББ обласного центру. Перші 20 випускників рік тому уже отримали посвідчення про отримання так нагально потрібних їм знань. За минулий 2012-й до них приєдналися ще 100 очільників ОСББ.

До речі, зміст такого навчання є корисним для усіх мешканців багатоквартирного будинку, оскільки дає загальне поняття формування тарифів, інженерного забезпечення та інших аспектів функціонування багатоповерхівки.

Розробили програму навчання керівників самостійних будинків науковці і викладачі Центру підвищення кваліфікації керівників організацій та підприємств нашого університету.

Наша розмова з директором Центру, завідувачем кафедри менеджменту будівництва, доктором технічних наук, професором Василем Сердюком.

— Необхідність навчання голів ОСББ зрозуміла. Та усе ж чому саме ВНТУ взявся за цю справу?

— Керівник ОСББ в своїй роботі має поєднувати одночасно декілька професій і особливо добре орієнтуватись в інженерному забезпеченні сучасного будинку, ціноутворенні, правових питаннях, оподаткуванні, енергозбереженні, бути обізнаним з основами бухгалтерського обліку та іншими проблемами, які характерні для житлово-комунального господарства. Підготовчий період тривав декілька місяців. Ми неодноразово зустрічалися з представниками міськвиконкому, узгоджуючи зміст навчального плану. Прийняли компромісне рішення — під кожну тему навчального плану визначили найбільш компетентного лектора. Адже керівники ОСББ, яких ми мали навчати, мають найрізноманітнішу освіту, а навчальний план охоплює дуже широке поле тем. У навчальному процесі були задіяні кращі викладачі ВНТУ та керівники міських служб, органів статистики, податкової інспекції.

— Оскільки таке навчання проводилось вперше, чи були якісь складності?

— Труднощі полягали в тому, що постійно потрібно було тримати зв'язок з представниками багатьох державних служб, аби уникнути повторів і водночас не втратити необхідний для голів ОСББ матеріал. Всього в навчальному процесі задіяли 17 осіб. Кожна лекція закінчувалась дискусією і великою кількістю запитань. Голова ОСББ, що по Київській, 59, Юрій Марчук, який перший у місті пройшов тернистий шлях від створення ОСББ до приватизації прибудинкової території, також поділився своїм досвідом. Нормативна база не відпрацьована, є розбіжності в окремих відомчих документах. У дискусіях ми сформулювали перелік проблем, які гальмують створення ОСББ, і на які місцеві органи влади мають звернути увагу. Доводилось і самим викладачам вчитись, узагальнюючи досвід інших міст України, Федерації роботодавців ЖКГ України з формування тарифів та сплати комунальних послуг. Наприклад, якщо вважаєте, що сплачуєте вартість елек-

троенергії за показниками свого лічильника, то це не так. Фактично, додатково сплачуєте і за електроенергію, яка спожита ліфтом, освітленням під'їздів вашого будинку, а за освітлення прибудинкової території сплачує міський бюджет. Аналогічні розбіжності мають місце і при сплаті мешканцями послуг за тепло, гарячу і холодну воду.

— Очевидно створивши ОСББ, як альтернативу існуючим ЖККом, держава має за мету створити умови для надання населенню якісніших та дешевших послуг утримання житла.

— Сучасний стан ЖКГ, як неодноразово заявлялось на самому високому рівні, представляє національну небезпеку для нашої країни. Одним з вирішальних чинників ефективного функціонування економіки України є енергозбереження у всіх сферах народного господарства. Особливо це стосується витрат і втрат енергоресурсів в житлово-комунальному господарстві, яке споживає до 14 млрд. куб. м природного газу в рік, а також значні об'єми вугілля і мазуту. Майже 30% всіх енергоносіїв, що використовуються в Україні, споживає ЖКГ. Тепловтрати і теплотрати з будинків відбуваються через зовнішні стіни (30-40% від загальних втрат), через вікна і балконні двері (20-30%), через горючі перекриття (4-6%), через надпідвальне перекриття і цоколи (3-5%) і до 50 % при теплообміні в квартирах.

Нові державні будівельні норми (ДБН В.2.6-31:2006 «Теплова ізоляція будівель. Конструкції будівель і споруд»), зорієнтовані на ефективне використання енергозберігаючих технологій в будівництві. Будівельні норми мають втричі вищі вимоги до норм мінімального допус-

Очільники об'єднань співвласників багатоквартирних будинків навчаються у нашому виші

тимого значення опору теплопередачі огорожжуваних конструкцій. З великим запізненням — лише на початку 90-х Україна почала збільшувати вимоги до термічного опору огорожжуваних конструкцій будинків. Відповідно до нових вимог стіна з цегли має бути завтовшки 1,7-1,9 м, з керамзитобетону 1,2-1,4 м, з ніздрюватого бетону 0,35-0,4 м. Але це стосується нових будинків.

Проблема в тому, що близько 970 млн. м² житла з усього житлового фонду (весь — це 1097 млн. м²), побудовано при старих, занижених нормативних вимогах термічного опору, які в декілька разів нижче сьогоденних показників. Тому необхідно 90% будинків «одягнути» пінопластом, мінватою, іншими теплоізоляційними матеріалами, замінити застарілі вікна або ж продовжувати гріти вулицю. Житловий фонд на 97% сьогодні приватизований. В умовах дорогих кредитних ресурсів держава має надавати підтримку ОСББ.

Співвласники житла, як ніхто інший, саме через ОСББ мають контролювати тарифи і реально зменшувати витрати.

— Як різняться тарифи за комунальні послуги у Вінниці та інших містах країни?

— Я не володію інформацією про всі міста країни, але можу навести окремі дані, які були озвучені на розширеному засіданні Кабінету Міністрів України за участю Президента країни щодо встановлення єдиних, оптимальних, справедливих тарифів на послуги житлово-комунального господарства.

Розбіжність у собівартості 1 м³ води становить 5,5 разів: від 1,42 грн. у Дніпропетровській області до 7,78 грн. у Луганській. Собівартість 1 м³ очищених стоків коливається від 1,39 грн. у Києві до 4,08 грн. в райцентрах Київщини. Собівартість 1 гікакалорії у теплопостачанні від 225 гривень в Миколаївській області до майже 400 грн. в Івано-Франківській. В разі різниці вартість утримання ліфтів, під'їздів. Собівартість послуг з утримання 1 м² житла від 0,69 грн. в Закарпатській області до 3,75 грн. у Києві. Балахівське житлово-комунальне підприємство (Кіровоградська область) реалізує воду за ціною 17 грн/м³ — у 6 разів вище, ніж в середньому по Україні. На цьому засіданні Вінниця не згадувалась, а це означає, що ми десь посередині.

Такий абсурд собівартості послуг свідчить, що держава практично втратила контроль за обґрунтованістю тарифів. Понаднормативні витрати води, теплової і електричної енергії просто включаються у тарифи і населення сплачує безгосподарність і махінації чиновників. Часто наполовину завищується граничний рівень рентабельності, підприємства ЖКГ незаконно отримують абсолютно незароблені кошти. До складу тарифів включаються капітальні вкладення на інвестиційні програми, в собівартість утримання будинків і прибудинкових територій зараховують витрати не на виконання реальних робіт, а на адміністративні потреби.

Виховати «гуманного» чиновника в країні, яка за рівнем середньої заробітної плати в Європі займає місце після Молдови, складно. Transparency International торік знизилася рейтинг України за рівнем корупції з 134 на 152 місце. На одному рівні з Україною Азербайджан, Гондурас, Нігерія, Того, Філіппіни, Бангладеш, Сьєрра-Леоне і Зімбабве. Ради справедливості зазначу: й інші пострадянські країни, окрім Грузії і Литви, віднесені до країн тотальної корупції.

Отож, самоврядування, саморегулювання, прозорість тарифів для всіх учасників ринку, залучення мешканців до управління та контролю має кардинально змінити ситуацію.

— **Василію Романовичу, Ви заздалегідь ознайомились із матеріалом усіх лекторів, корегували навчальний план. Уряд планує ліквідувати всі ЖЕКи, але багато хто скептично ставиться до цих задумів.**

— Реформування ЖЕКів не має альтернативи. Світовий досвід підтверджує, що ОСББ є якраз тим організаційним інструментом, що успішно використовується в розвинених країнах. Для того, щоб мешканці активно створювали ОСББ, необхідно показати насамперед економічні переваги та надати державну підтримку. Насамперед місцева влада має капітально відремонтувати будинок, а вже потім передати його на баланс ОСББ. З новими будинками немає проблем, а на ремонт застарілого житла недостатньо коштів. Наприклад, для ремонту покрівлі старого будинку 30% коштів мають зібрати мешканці, а 70% забезпечить міський бюджет. Але новоствореному ОСББ потрібно замовити проект, що має пройти експертизу — це теж кошти, лише тому ремонтна фірма, що діє при місцевих органах влади, виконає цей ремонт. Але на мою думку в країні з ринковою економікою право на такі ремонтні роботи має виборюватись на відкритому прозорому тендері.

Слід населенню довести економічні переваги ОСББ перед ЖЕКами, слід спеціально навчати керівників ОСББ. До речі, міністри Мінрегіонбуду та МОНмолодьспорту нещодавно домовились про відкриття нової спеціальності «менеджер ОСББ». Передбачається її відкрити в 6 вишах великих міст України. Вочевидь, це популістське рішення. Важко уявити, що випускник цієї спеціальності приїде з Харкова чи Києва до Вінниці, Гайсини чи Крижополя, і мешканці якогось будинку його оберуть і довірять керувати їхнім ОСББ. В Україні має реалізовуватись концепція «безперервності навчання продовж життя» та підвищення кваліфікації, адресного перенавчання відповідно до нинішніх вимог. Мешканці будинку обирають ініціативних людей, яких добре знають і яким довіряють, але тим не вистачає певних знань.

Людям старшого покоління знань, отриманих в виші, вистачало на все життя. Нині ж за динамічності змін в економіці, бурхливого розвитку науково-технічного прогресу необхідно постійно поновлювати знання. Наш ВНТУ, маючи такі ключові спеціальності для ОСББ, як менеджмент в галузі будівництва, промислове та цивільне будівництво, міське будівництво, теплогазопостачання, теплоенергетика, цілий ряд спеціальностей енергетичного напрямку, автоматизації, комп'ютеризації технологічних процесів, механізації, безумовно спроможний взяти на себе підготовку таких спеціалістів. Не лише відкриваючи нові спеціальності, а й підвищуючи кваліфікацію та цільового перенавчаючи голів ОСББ, що, вочевидь, є більш привабливо, мобільно й ефективно.

— Зараз для навчання комплектується наступна група керівників ОСББ Вінниці.

— Складність у тому, що ситуація в ЖКГ потребує енергійних та рішучих дій уряду. Зростання тарифів може спричинити соціальну напругу в суспільстві, тому ОСББ має бути. У деяких містах України навчають керівників ОСББ. Приклад Вінниці мають впровадити райцентри області, але це вже прерогатива обласної ради, оскільки тут необхідна фінансова підтримка.

ВНТУ готовий до тісної співпраці з іншими містами — ми можемо проводити виїзні навчання, надавати методичне забезпечення, розробляти програмне забезпечення, сайти для управління житлового господарства та ОСББ.

ВДЯЧНИЙ ПОЛІТЕХУ

Заслужений працівник культури України, художній керівник зразкового ансамблю спортивного бального танцю «Грация» Олександр Мацюк:

— ВНТУ — моя alma-mater. У стінах нашого рідного інституту, а тепер уже університету, я почав свою трудову діяльність в якості електрика. Після школи, на жаль, не добрав балів на тоді дуже популярну спеціальність «електронні прилади». Набирали лише одну групу — 25 осіб. І конкурс був на денне відділення шалений — 5 осіб на місце. Змушений був піти на вечірнє відділення. Уже після армії перевівся на

стаціонар. Я дуже вдячний своїм викладачам тодішнього радіотехнічного факультету. Привчили до щоденної праці, зокрема праці над собою, навчили докладати максимум зусиль, аби досягти бажаного, аби зреалізувати себе. Днями зустрів доктора технічних наук, професора Станіслава Ткаченка — світоч нашого університету, приємно, що він мене, колишнього свого студента, впізнав. Адже перед ним в аудиторіях нашого університету пройшло тисячі, а то й сотні тисяч студентів. Отримавши диплом, мені хотілось кудись рвонутися за романтикою. Але мене залишили працювати на кафедрі. Зробили з мене кадр. Якби не мої шановні викладачі, я б не досяг того, чого досяг у своєму житті. Я знаю, яка вона, викладацька праця. Тому доземний викладачам уклін! І вдячність за вимогливість.

Школа красномовства

Урок 4. ГОЛОС ОРАТОРА.

*Перша справа в красномовстві — виголошення;
друга — виголошення; і третя — виголошення!
Демосфен*

Голос оратора — це не просто інструмент, з допомогою якого оратор передає повідомлення слухачам. Існує твердження, що приблизно 40% інформації слухачами не засвоюється, якщо інтонація оратора «не та». Дух оратора, переконаність в правоті своїх слів, і навпаки, невпевненість, слабкодухність, сумніви — все це засвідчує голос оратора.

З цього виходить, що кожна людина повинна знати свій голос, його сильні й слабкі сторони, знати шляхи розвитку голосу й робити це. Бо неважливо, який голос від народження, завдяки практиці зможете отримати такий голос, на який заслуговуєте: сильний, рухливий, гнучкий, звучний, з широким діапазоном.

Але тут завважу, що покладати надії лише на технічні вправи марно. Ви не можете «придбати» собі якийсь новий, «правильний» голос. Правильного голосу не існує. Голос — це характер, це особистість. Багатство голосу — це багатство почуттів та думок мовця. Якщо особистість духовно та інтелектуально багата, тоді й техніка допоможе. І навпаки, робота з голосом розвиває ясність мислення й свободу емоцій!

Робота з голосом починається з дихання. Публічне мовлення вимагає великої кількості повітря, правильної витрати й добору повітря, тому для оратора недостатньо звичайного фізіологічного дихання. На початку в оволодінні мовленнєвим диханням беруть участь воля й свідомість, згодом воно стає мимовільним та організованим.

Основою мовленнєвого дихання оратора прийнято вважати діафрагмально-реберне дихання (діафрагма — м'яз, що розділяє грудну та черевну порожнини, головний м'яз вдиху). Є думка, що грудне дихання властиве жінкам, черевне — чоловікам. Це не завжди так. Проведіть елементарну діагностику дихання: зробіть глибокий вдих, і прослідкуйте, чим дихаєте: грудною клітиною чи животом? Повне чи діафрагмально-реберне дихання властиве людям фізично здоровим, з правильною поставою (положення голови й спини).

Тому перша рекомендація, щоб призвичаїтися до правильного дихання — тримайте поставу. Пам'ятаєте урок, який давала головній героїні «Службового роману» її се-

кретарка: «Ззаду — в себе, спереду — в себе: все в себе. Зверху — все вільно». Дуже правильна рекомендація не лише для того, щоб привернути до себе увагу протилежної статі. Це є класична постава оратора. Проєкспериментуйте: напружте м'язи сідниць. Що відчуваєте в інших частинах тіла? Спина мимохіть випрямилася? Низ живота підтягнувся? Плечі відкинулися трохи назад? Голова тримається прямо? Тоді все правильно. Це і є правильна постава, можна робити вдих через ніс (працює діафрагма). Зробіть паузу для зміцнення черевного пресу — він створює «опору звука». Робіть під тиском повільний видих через вузьку щілину між губами. Подумки рахуйте (до 10-15), промовляйте літери алфавіту чи якийсь текст. Я поділяю позицію представників російської школи сценічного мовлення, що для розвитку голосу необхідне тренування дихання зі звуком чи внутрішнім, «про себе» читанням, а також з рухом.

Правильне мовленнєве дихання створить гарний резонанс, фундамент для гнучкості, гучності і польотності голосу, добір повітря відбувається легко, швидко, безшумно. У бойових мистецтвах практикують діафрагмально-реберне дихання, аби руки були вільні: не скуті, не напружені, те саме й у красномовстві. Коли оратор дихає грудьми, плечі здійснюються, уся верхня частина тіла затискається, відповідно затискаються голосові зв'язки, погіршується якість звучання голосу, м'язова скутість заважає правильній артикуляції; ще один наслідок — скутість жестикуляції. Діафрагмально-реберне дихання забезпечує свободу голосу й тіла, а також спокій.

Тренуйтеся, щоб ваше дихання дихало саме. Навчіть-ся дихати без зусиль.

(Продовження у наступному номері).

Урок провела **Оксана ЗАЛЮБІВСЬКА,**
викладач кафедри філософії і гуманітарних наук

Див. урок 1 у дев'ятому — жовтневому числі часопису «Імпульс» за 2011 рік,

урок 2 у першому — січневому числі за 2012 рік

урок 3 у десятому — листопадовому числі за 2012 рік

Директор ІНЕЕК — Інституту екології та екологічної кібернетики нашого вишу, завідувач кафедри екології й екологічної безпеки, доктор технічних наук, професор Василь Петрук як президент Вінницької обласної екологічної організації «Екотопія Поділля» у складі офіційної вінницької делегації відвідав місто Кутаїсі (Грузія).

ДВА ДНІ У СЕРЦІ ГРУЗИНСЬКИХ РЕФОРМ

Феномен Грузії, під час якого проведено 19 реформ, в тому числі й стосовно відкритості влади та боротьби з корупцією, сколихнули весь світ. Їх наслідки вдалося побачити й делегації з Вінниччини, у складі якої був 21 учасник, — представники ЗМІ, влади й громадськості.

Символічно, що саме тоді, коли Президент Грузії Михайло Саакашвілі перебував з офіційним візитом в Україні, ми мали можливість «дегустувати» результати грузинських реформ. Протягом двох днів ми здійснювали навчально-методичний візит до Кутаїсі. Учасників обирали на підставі поданих анкет та есе в рамках проекту «Подолати корупцію можливо! Досвід Грузії для України». Проект реалізували Вінницький обласний осередок МГО «Україна-Польща-Німеччина» та благодійний фонд «Батьківська земля».

Ми зустрілись із міською владою, побували на місцевому телеканалі, відвідали Будинок юстиції, зустрілися з засновниками найбільшої грузинської громадської організації «Асоціація молодих юристів», а також стали першою делегацією з України, яка побувала в новому грузинському парламенті.

Нас вразила висока довіра місцевих мешканців до поліції. Цей показник — найвищий в Європі — 87%.

У чому секрет грузинського успіху? Чому у них вийшло, а в нас ні? Чим вони відрізняються від нас? Ці запитання ставили собі перед поїздом до Кутаїсі.

ПЕРШІ КРОКИ

— На час проголошення Саакашвілі президентом Грузії у січні 2004 року стан справ у країні був катастрофічним, — сказав депутат міської ради Мераб Бараташвілі на зустрічі делегації з мерією міста. — Корупція перепліталась з пануванням «злочинів у законі» та розвалом економіки країни. Країна перебувала на межі розвалу. Державні служби на всіх рівнях займалися купівлею-продажем своїх послуг та масовим збиранням хабарів. Злочинний світ тісно співпрацював з владою та міліцією і жодною мірою не боявся покарань правоохоронних органів.

Лікувати грузинське суспільство від корупції Саакашвілі розпочав з правоохоронних органів.

Методи були радикальними і надзвичайно ефективними. Звільнили керівництво усіх силових структур, незважаючи на їхню лояльність до революції троянд. Президент Грузії офіційно оголосив ультиматум даїшникам: або вони припиняють брати хабарі, або будуть звільнені усі без винятку. Оскільки виконати побажання Саакашвілі було нереально, через два тижні країна опинилась без автоінспекції.

За новим законом «Про патрульну поліцію» утворювалась патрульна поліція, яка виконувала функції боротьби із правопорушниками та нагляду за дорожнім рухом. Паралельно з нею створено відділ кримінальної поліції. Крім того, було звільнено майже 90% усіх

Перша делегація з України, яка побувала в новому парламенті Грузії. Професор Василь Петрук у центрі світлин

співробітників колишньої міліції (близько 75 тис.), а кількість новоствореної поліції скорочено до 30 тисяч осіб.

На місце міліціонерів, вражених хворобою корупції, Саакашвілі набрав людей без будь-якого досвіду роботи в правоохоронних органах. Новим поліцейським, яких набрали й навчили всього за кілька місяців, підвищили зарплату у 10 – 20 разів (зараз грузинський поліцейський отримує в середньому 700 доларів плюс медична страховка, премії та низка інших пільг). Проте суворо попередили: за порушення закону та корупційні діяння помилування не буде.

— Якщо ж у вас все так чудово, то чому Саакашвілі програв вибори? — цікавилися ми.

— Народ, як діти, — невдячні, — відповів голова адміністрації мерії міста Кутаїсі Тенгіз Топурідзе. — Можливо, люди втомилися від наших реформ, а також свою роль зіграло вчасно сфабриковане відео. Але ми приймаємо поразку і зупинятися на досягнутому не будемо. Вірніше, люди не дадуть зупинитися...

ОСВІТА

Фінансування середнього навчального закладу залежить від ваучера, який іде за дитиною. Держава бере на себе турботу про оплату навчання школяра. Якщо учень іде у приватну школу — ці гроші йдуть у приватну школу. Якщо вибирає державну — то, відповідно, гроші йдуть у державну. Тобто у школи немає постійного бюджету. Він залежить від того, скільки дітей її вибере. Абсолютно децентралізована система, що заохочує конкуренцію між школами.

— Вища школа у нас абсолютно децентралізована, — сказав віце-мер Аміран Дзоценідзе. — Ніяких держзамовлень немає і бути не може. Ми фінансуємо її

Професор Василь Петрук на фоні нового будинку парламенту Грузії у Кутаїсі

Грузини в національному одязі, невід'ємний атрибут якого газир — циліндричне вмістище для порохових зарядів, що імітує патронташ. Газирі — це кишені, що нашивалися в один ряд на верхній чоловічий одяг, найчастіше черкеску

напрямки, які є пріоритетними зараз. Наприклад, інженерний, математика, фізика, хімія. Ми стимулюємо не командно-адміністративними методами, а грошима. У конкретну галузь, де державі потрібні фахівці, ми вкладаємо більше грошей.

При вступі до вишу діти здають єдиний іспит. Ті, які отримують високі бали, отримують грант від держави, який на 100% покриває витрати з навчання. Якщо бали нижче, учень отримує або 70%, або 50%, або 30% фінансування від держави. Тобто все залежить від того, наскільки успішно ти складеш іспити.

ІНФРАСТРУКТУРА

Кутаїсі вражає бідністю. Обшарпані п'ятиповерхівки, невеличкі старі будиночки, які стоять біля річки Ріоні, хочеться тільки фотографувати, але неможливо уявити, як у них хтось може жити. Центр міста відреставрований. Стоїть гарний фонтан, кілька будинків пофарбовані сучасною фарбою. Є, звичайно, й красиві сучасні будинки. На вулицях багато жебраків. Біля будівлі мерії ми зустріли трьох жінок, які проводили акцію проти насилля. На наше запитання: «А як живеться нині в Грузії?», зітхнувши, одна з них відповідає: «Важко. Ми не хотіли того, що зараз робиться в державі, щоб тікали міністри, щоб їх викидали з кабінетів. Ми не хотіли помсти. Але ми віримо, що в нас є перспектива».

Будівництво міжнародного аеропорту — одна зі складових перспективи для кутаїсців: створення нових робочих місць, пожвавлення ділової активності, адже місто має обслуговувати іноземців, які туди прибувають. Істотне збільшення кількості гостей у місті забезпечило і перенесення у Кутаїсі парламенту країни. У щойно відбудовану споруду, простору й прозору, як і більшість нових будівель грузинських держструктур, грузинські законодавці переїхали після жовтневих парламентських виборів.

«Мета всього, що ми робимо, перетворити на центр не один район, а всю Грузію», — заявив президент у День неза-

Монастир Гелаті. Центральний храм його заснований царем Давидом Будівельником. Там же в монастирі він скромно похований. Навіть ступивши на його могильну плиту, її не відразу помітиш

лежності Грузії, відкриваючи святкову сесію парламенту в іще недобудованій споруді. Його прибічники пояснюють, що країна з такою чисельністю населення, як у Грузії, не має права розвивати тільки столицю чи створювати мегаполіси. Життєво важливо розбудовувати регіони. Перенесення парламенту в Кутаїсі, за задумом його ініціаторів, дасть поштовх до відкриття там офісів міжнародних організацій, готелів, сприятиме розвитку інфраструктури, що в сукупності забезпечить створення нових робочих місць.

Вдалось нам подивитись, як грузини розширюють свій туристичний потенціал — відбудовують собори та монастирі, створюють нові туристичні маршрути, розвивають курорти. Ми побували в печері «Прометей», яку торік реконструювали за наказом Саакашвілі. В цьому році її відвідали понад півмільйона туристів — це понад 10% всього населення Грузії!

ШЛЮБ ... ЗА П'ЯТЬ ХВИЛИН

Те, що нам довелося побачити на власні очі в Кутаїсі, вбиває наповал. Мова про те, що почали відкриватися по всій Грузії так звані будинки юстиції.

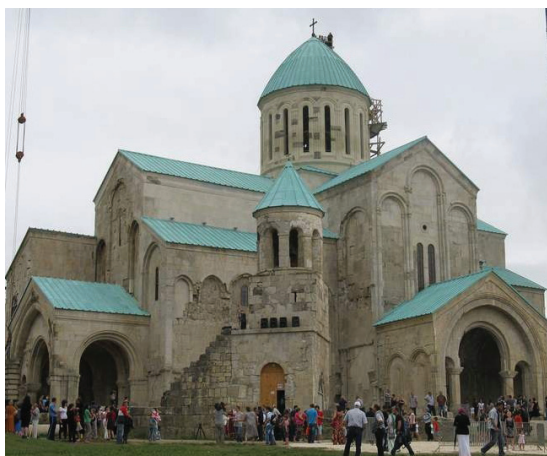
Всередині світло, просторо, багато повітря, всюди світаються монітори. Юна дівчина з голлівудською усмішкою проводить для нас екскурсію.

Для зручності та економії часу грузинських громадян держава вирішила об'єднати в одному місці більшість сервісів, на які вона має ексклюзивне право. Під одним дахом можна отримати загалом близько 120 видів. Черг не видно. Зал для відвідувачів розділено на три простори — самообслуговування, швидкого й тривалого обслуговування. Оформити й отримати паспорт можна за годину, зареєструвати бізнес — за 10-15 хвилин, узяти шлюб — за п'ять...

Багато чого в Будинку юстиції можливо зробити й самостійно. Втративши неймовірну кількість нервових клітин і витративши кілька місяців життя на отримання в нашому БТІ виписки з держреєстру, я пережила буквально культурний шок, побачивши, як це робиться в Грузії. Підходите до великого сенсорного екрана на стіні, кілька разів доторкаєтесь до нього пальцем і отримуєте вашу виписку про майно. За кілька секунд! Без черг, хамства й хабарів! Не вірите? Подійте, подивіться самі!

Галина ЛЕБІДЬ,
відповідальний секретар
газети обласної ради «Вінниччина»

Фото автора

Храм Баграта зведений в правління Баграта III — основоположника великого роду князів Багратіоні, як головний собор його царства. Тут був коронований Давид IV Будівельник — цар, який об'єднав усю Грузію в одну централізовану державу. На північній стіні храму є напис про дату закінчення будівлі — 1003. Храм здається спадщиною якоїсь древньої суперцивілізації. Століттями він стояв зруйнованим і в такому стані потрапив до списку ЮНЕСКО. У вересні завершена його масштабна реставрація

Студентська Муза

Рубрику веде член Національної спілки письменників України, професор кафедри філософії і гуманітарних наук Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ

Третьокурсниця Інституту екології та екологічної кібернетики (див. фото) Юля Мандренко – особистість різнобічно обдарована. Не пасе задніх у навчанні, а оце з'ясувалося, що – й у віршуванні. Випадок, як на сьогодні, ексклюзивний, бо коли постійні читачі «Липульса» запитують мене, чому так нечасто стали з'являтися в «Студентській музі» нові. поетичні імена, я змушений констатувати: і становище української словесності в сьогоднішній середній школі, і, відповідно, пік інтересу молодих людей – старшокласників, студентів — до рідного слова, його можливостей залишився позаду, вичерпався десь на початку 2000-х. Рівень мовної та літературної освіченості О.Барбак, С.Білохатнюка, Д.Штофеля сьогодні уявляється недосягненням. На жаль. І от Юля Ігорівна Мандренко у цій ситуації своїми кращими рядками дещо обнадіює. Незважаючи на деяку кострубатість слововираження та розтягнутість окремих тестів.

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Мандренко Юлія Ігорівна, народилась 28 травня 1993 року. Навчалась у школі №3 Вінниці, де мала досить непогані успіхи у навчанні. Надавала чимало часу та уваги творчій діяльності: на «відмінно» закінчила музичну школу та театральну студію. Перший свій вірш пам'ятаю чудово, не дивлячись на те, що мені було близько 10-ти років. Тоді мене надихали зірки на нічному полотні неба. І тепер інколи надихають. Зараз намагаюсь зберегти свою внутрішню Музу, розвиватись творчо, мати активну громадську позицію.

Щодо моїх культурних вподобань, вони є досить різноманітними. Якщо музика – то це може бути і класика, і драйвовий рок. Якщо образотворче мистецтво – то головне донесення настрою та сенсу художником: не важливо, це імпресіонізм або постмодернізм. Так само і в літературі. Щодо прозових творів — подобаються романи та розповіді американського письменника Рея Бредбері. З української поезії найбільше близькі вірші Ліни Костенко.

Живи лиш думкою, що все лихе мине...

Нас познайомив випадок колись.
Холодна ніч і теплий погляд долі.
Години ті, мов вічність, простяглись,
І вічність, мов годни, — в'язні волі!
Ти щось сказав, я щось відповіла.
Про щось мовчали, дещо упустили.
А за вікном, та в серці розцвіла
Весна справжнісінька. Їй двері відчинили.
З тобою добре. Холодно без тебе.
Все крутяться твої слова в думках.
Лиш руку простягну — і доторкнуся до неба:
Воно, моє, тепер в твоїх очах.
П'яний туман... Це почуття, чи ні?
Що нам тоді затьмарювало очі?
Я знов тебе, мабуть, побачу уві сні,
І знову, як тоді, він зникне серед ночі.

Ця осінь мені очі відкриває,
Сьогодні, вчора, зараз, у цю мить!
Щось сенс знаходить, щось його втрачає.
І думка ця усе мене в'ялить.
Ти, ніби в казку, руку простягни,
Розплющ лиш очі, озирнись, ледащо!
Думки сумні від себе геть жени,
А милі серцю — не пускай нізачо!
Живи лиш думкою, що все лихе мине,
Що сіре «зараз» — це вже світле «вчора»,
Що нетямущий хтось таки усе збагне.
Облиш «назад», дивися лиш «вперед і вгору»!
Скажи слова, які завжди лиш на губах,
Які ніяк не вирвуться на волю!
Забудь про принципи, закрий у сейфі страх,
Безглуздо вірити, що не зміниш долю.

Але сказати я хотіла не про те.
У мене в серці інша думка причаїлась.
Я правило збагнула золоте,
І, знаєш, незбагненне ніби «зрозумілось»!
Є ті, хто тобі серце віддає,
Хто в тебе душу кожен день вкладає,
І не важливо, ким ота людина є,
ЯКЩО вона для тебе щось хоч означає,
Віддай і ТИ частиночку душі,
Назустріч ТИ зроби хоч двійко кроків!
Не лише відчай, знай, народжує «вірші»,
А й відстань між людьми в мільйони років.

Мої рими прості! Я, здається, їх з неба збираю,
З того неба, що відблиск є в твоїх очах.
Не забуду тебе! Подивлюсь в височині і згадаю,
Що є ти! І забуду згадати про страх.
Мов магніти, вони, так і манять до себе в безодню,
Мої мрії легкі! І ведуть мов кризь терни туди,
Де губилися вчора, губились шукати сьогодні,
Де загубляться завтра. Зневіра стирає сліди!
Моя ж віра — завжди. Вона є і не зникне раптово!
Вона в зоряні ночі нитки Аріадни плете!
Голос твій... Мов осяє шлях веселково.
Так солодко манить! І проміння плете золоте!...

Воно того варте! Не спати всю ніч,
У пам'яті спогади мліють,
З думками своїми коли віч-на-віч...
Поети про це тільки мріють!
Шукайте коханих! Холодна зима
Вас грітиса змусить серцями.
Не вір і не думай, що в серці пітьма
Завадить кохати без тям!

Є світло, що всякої ночі світліш!
Воно, як поселиться в душу,
Одразу в солодку безодню летиш...
В одному зізнатись лиш мушу:
Без тебе хвилина, як рік світловий!
Зірками заповнить свідомість.
Ти завтра також не покинь моїх мрій
Я знов відлечу в невагомність...

Ні, ти не сон, не міраж!
Ти — реальний, ти — втілення мрії!
І не стихне мій ажіотаж,
Поки в серці надія жевріє.

Я не падаю вниз, я лечу.
А, можливо, лиш падаю вгору.
Я дощем уночі шепочу,
Зазираючи в шибку прозору.

Якщо будеш ти небом моїм,
Я світлиту сонцем в зеніті.
Й не лунатимуть грози і грім,
В небосхилі, найкращому в світі.

Якщо станеш потоком стрімким,
Я бажатиму тільки одного:
Стати хвилиною кожною в нім,
І тоді — не знайдеш більш стрімкого!

Якщо вітром захочеш ти стать —
Я назустріч ширятиму птахом.
Ризикуючи — як? — обійнять
Тебе крилець моїх розмахом.

Ти бажатимеш стати вогнем?
Я горітиму разом з тобою!
А чому? Ми, того, не збагнемо...
Знає пісня: «...не здамся без бою!»
Будь, чим хочеш! Хоч моїм життям!
Або місяцем в небі осіннім.
Я так хочу залишитись там,
Хоч на хвилину. З тобою єдиним.

Думки сплетуться тісно із думками,
Слова у речення, а речення в рядки...
Закон цей перевірений віками:
Знайду я спокій віршам завдяки!

А чи потрібно взагалі його шукати?
Адже життя щодня дарує мить!
Мить стать щасливою або страждати...
Ти постарайся шанс не загубити!

Навіщо щастя? Хто придумав час?
У шибку б'є неспокій променисто...
Дош йтиме цілу ніч лише для нас!
Сплітатиме рядків моїх намисто.

Не в тому щастя, щоб пізнати те,
Чого мені пізнати не судилося
Цей дощ усе з собою замете
І я вважатиму, що все мені наснилося!

Багряними листям падатиме час,
І битиме неспокій променисто.
Давно заснув? А дощ усе для нас...
Сплітає все рядків моїх намисто.

АБІТУРІЄНТ ІЗ ЗОЛОТОГО ФОНДУ

У виставковій залі Центру культурології і виховання студентів нашого вишу відкрилась експозиція мистецького доробку одинадцятикласника Вінницької фізико-математичної гімназії № 17 Тараса Паращука

Тарас з шести років почав відвідувати уроки мистецтва талановитих педагогів у громадській організації дитячої та юнацької творчості «Центр «Барви України» — живописця Світлани Телець та майстра художнього текстилю Ірини Шостак-Орлової.

Першими мистецькими техніками, які опанував юний художник, були акварель та гуаш. Потому приєднався олійний живопис, освоїв ази майстерності у художньому текстилі — батику, аплікації, вишивки. Серед його захоплень є також традиційні види народної творчості — писанкарство, плетіння з соломи та рогами, виготовлення ляльки-мотанки.

Маючи обдарованість до мистецтва, Тарас водночас не занедбує свій хист до точних наук, а саме математики і фізики, інформатики. Хлопець успішно навчається у ФМГ № 17. За свої досягнення занесений до міської книги пошани «Золотий фонд інтелектуальної та духовної еліти Вінниці».

Демонструючи широкий діапазон своїх творчих пошуків, Тарас постає перед глядачами досить активною та динамічною особистістю. Частіше використовує відкриті, яскраві й контрастні барви, що є відлунням сяйного дитячого сприйняття світу. Сповнений юнацькою енергією — експериментує, знаходячи власні образні рішення та втілює свої сміливі, подекуди цілком самобутні ідеї.

Аби перерахувати мистецькі здобутки юного художника, слід мати чималенько часу. Ось лише деякі з них. Тарас є переможцем

Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка «Моя країна — Україна»;

VII обласного фестивалю візуального мистецтва «Арт-Олімп — 2006»;

обласного дитячого фестивалю «Різдвяна зірка — 2007»;

конкурсу Show Disk;

конкурсі дитячого малюнка «Світ навколо нас»;

вінницького бієнале художнього текстилю юних авторів

«Світ у клаптику»;

щорічного міського конкурсу соціальної реклами «Вінниця — мій дім»;

обласного етапу та дипломантом Всеукраїнського конкурсу дитячих та юнацьких малюнків «Я люблю Україну»;

VI міжнародного конкурсу дитячого малюнку «На своїй землі».

Персональні виставки талановитого юного митця відбувалися у його ФМГ №17, Вінницькому обласному краєзнавчому музеї. Брав участь в експозиціях в галереї Арт-Шик, національному музеї книги і друкарства України, в «Артеку», в культурному центрі України в Москві, в національному музеї Лесі Українки.

Роботи Тараса є у приватних колекціях України, Росії, Італії, Англії та Австралії.

Рік тому в експозиційній залі ЦКіВС нашого університету презентувала свої художні полотна одинадцятикласниця Вінницької школи № 8 Ольга Адамчук. Нині Оля першокурсниця Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання ВНТУ. Активно використовує свій мистецький хист для здобуття технічної спеціальності. Ольжин факх — «міське будівництво та господарство», котрий досить популярний серед абітурієнтів. А спеціалізація «архітектура» потребує мистецьких умінь, адже студенти мають таку дисципліну — рисунок.

Див. фото на обкладинці

СПІВРОБІТНИЦТВО СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Студентки Інституту менеджменту, члени студентського самоврядування стали учасниками міжнародного круглого столу «Співробітництво органів студентського самоврядування в контексті студентських міжнародних і всеукраїнських програм та обмінів», що був організований Всеукраїнською студентською радою спільно з студентським парламентом Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі у місті Харкові.

Метою заходу було обговорення актуальних проблем студентського самоврядування, питань співробітництва студентських рад України зі студентськими об'єднаннями інших країн, можливостей участі студентів у міжнародних програмах та обмінах. Участь брали студенти-активісти з різних міст України, а також представники

з Росії та Польщі, що охоче ділилися інформацією про свої виші та співпрацю з іншими ВНЗ.

Основними напрямками роботи круглого столу були: міжнародний досвід студентських освітніх програм і обмінів, інноваційні практики співпраці органів студентського самоврядування.

Незважаючи на те, що ХІФ — відносно невеликий ВНЗ, організація круглого столу здійснена на найвищому рівні. У дводенну програму входили: круглі столи та тренінги на різні тематики, а також вечірній відпочинок у боулінгу та похід у музей.

Студенти обмінялись досвідом, подружились і отримали потужний імпульс для подальших творчих дій.

Катерина ФРАНЧУК,
студентка групи ІМО-11 Інституту менеджменту

Редколегія:

А. В. Пислярова
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
В. В. Грабко
Б. І. Мокін
Т. Б. Буяльська
О. Н. Романюк
С. В. Павлов
В. М. Мізерний
В. М. Паламарчук
Т. С. Криклива
М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vntu.edu.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» —
Вінницький національний технічний університет.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32
Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої,
Оксани Мензул.

Світлини — Сергія Маркова.

Підписано до друку 25.01.2013 р. Формат 29,7×42 1/2
Наклад 370 прим. Зам. № 2013-019.

Віддруковано у ВНТУ,
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі,
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, к. 114, тел. 59-81-59.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Розповсюджується безкоштовно.